

in Graecum scriptis: ides A' 1897. s. 102-125

« G. B. Wilson. Η μαγόμενη η γαλάρδα του
Διονύσου εν Γραίμς »

Ἐν Θράκῃ ὁ κ. Ἀββὸς ἀναφέρει τὴν ἑορτασὴν (festival)
(in Macedonia Folklore)
ἐν Λακονικίᾳ παρὰ τὰ ἱεροδῶτα τοῦ Σερυμῆος,
ὅπου ἑορτάζεται τὰ ἐπιφάνεια ἢ τὸ Νέον ἔτος,
οἱ καὶ ὑποῦνθες καὶ κλέπτει γκαμπόγιοι.
Κατὰ τὸν αὐτὸν ἑορτάζεται, τὴν 8^{ην} Ἰανουαρίου
μεταξὺ τῶν κατοικῶν τῆς Στεννυλῆς, παρὰ τὴν
Φιλίππου πόλιν, ὅπου ὑπάρχει ὡς γενίτσας, γέρν
(στάρτσος) ἢ καὶ γυναῖκα (καίνα).
Πρὸς τούτους οἱ ἱερεῖς Ἀναλ. Διὸς Ρωμυλίας πρόσφυγες,
οἵτινες ἤματι γέννησαν ἐν Βίβλῃ, τελοῦν τὴν ἑορτασὴν
τὰ ἐπιφάνεια.

A. J. B. Wace:
ἑορτασμοὶ ἐν
τῇ Βόρειᾳ
Ἑλλάδι καὶ
Ἡλατρείᾳ
Διονύσου.
(Μετά το
ἐνδοκίμῳ ἐν
Θεσσαλίας)
Annals
British School
at Athens
v. 16. 1909-1910
2243

Ἐν Κρουσέρο τὰ παῖδιά τῶν Βλάχων τὸ νῦν ἔτος μεταμφιέζονται
(mask themselves) ἢ περιφέρονται κροῦαλς κροῦαλς (Cosmaki:
Datini, Credințe și Superstii, Aramânești. București 1909. s. 38).
Παρόμοιοι μεταμφιέσεις (masquerades) γίνονται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν
ἐν Βλάχο-Κλεισούρα, Nevecha ἢ Ηζυρίστα.

Σ. 250

Ὁ κ. Hasluck γράφει ὅτι ὁ Major Sanson Ἄγγλος πρόξυς ἐν
Ἀνδριανουπόλει, τῇ γραφῇ ὡς ἑπείτα.

Ἄλτις τοῦ χοροῦ τούτου, ἀναφέρεται ἐν τῇ ἑορτασῇ τῆς
Βυβλῆς, εἶς ἐστι ὑπάρχων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐκ τοῦ οὐχί
τοῦ ἀνθρώπου ἢ τῆς ἐν δέσματι προσωπίδα, τῇ γυναῖκα
ἢ τῇ κοῦκλῃ (doll). Ὁ δὲ ἄνθρωπος μεταβαίνει ἀπὸ καφενῶν
ἐν καφενῶν ἐν Αὐλῆρᾳ ἐν Τυρινῷ.

Πιδάκτος ἑορτασμοῦ κατὰ τὴν Τεσσαρακοθίαν συμβαίνει ἄλλοτε
ἀν. Διὸς

ὁ γέρων ἢ ὁ Ἄρατος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι ὁ ἀντιπροσωπεύων
τὸ Διόνυσον, τῆς λαμπρίας τοῦ ὁποῖου, ὅπως ἐδείξεν ὁ Dawkins (J.H.
S. 1906 p. 191 ff.) ἢ ὁ u. Lawson (Modern Greek Folklore .v. 228 ff.). οἱ
ἐορταστικοὶ ἀντίστοιχοι δὲν νὰ θεωρεῖται ὡς διψήφια ἐπιθυμία.
Ἐν Βυζ. εἶναι ἀδελφεὶς ὁ γέρων ἢ ὁ νεύφις εἶναι ὁ αὐτός. Ἀνα-
μνηστικὰ ἄρα ἐν τοῦτοις νὰ συμπεριλαμβανῆται ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ ὁ
γαμβρὸς ἢ ὁ Ἄρατος εἶναι ἐμφανέως διτλοὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου.
Ὅπως ὁ u. Dawkins παρατηρεῖ τὸ μένος τοῦ βοῦς ἐδόθη
ὡς τὸ δειλὸν τοῦ θύματος.

Βασιλόμνησι ἐπὶ τῆς ὑποδέσεως τοῦ βασιλέως νὰ φαντα-
σθῇ ὅτι τὸ ἄρσεν τοῦ ἀρχικοῦ δράματος νὰ εἴη κατὰ τὴν ἐπίλιν.
Ἡ γυνὴ πρῶτα ἐμφανίζεται ἐπιμελόμενη τὸ γυρό της (kuring)
ἐν τῇ ἀγναδίᾳ της (ἐν Βυζ. ἢ Lechoro), ἢ τὸ γυρό αὐτὸ, οὔτως
ἢ ἄλλως, ~~καὶ~~ ἔχει τὸ ἰδιότυπον (ἐν Βυζ. ἢ). Ἀρσέν
ταχὺς ἢ γυνὴ νεύφης (Βυζ. ἢ πάλιν ὁ γέρονς ἐνίσταται
καλεῖται γυνὴ γυνῆς. τὸ δριμον νεύφης ἢ
γάμος τελεῖται, κατὰ τὴν διάρκειαν ὁποῦτος γαμβρὸς
ἐορτῆς ἢ ἐπίσης καὶ εἰς τὴν συνοδίᾳ του, ὅπου γυνὴ νὰ
περάσῃ (molest) τὴν νεύφην, ἢ φωνάζει. Ἡ νεύφη τότε τὴν
θρῆν, ἢ ὡς θάνατος ἐπαίρχειται ἐν τῇ δυνάμει.
Ἡ ἀπὸ ολιγῶν διακοπῶν ἐορτὴ ἐπαυλαγέσσεται,
ἢ ὁ γάμος τελεῖται.

Εἶναι ἄφες παραλυτικούς, πλὴν τῶν γυναικῶν τῆς ἀρχῆς τοῦ
ἐλληνικοῦ δράματος τραγῳδίας ἐν τῇ διαφραγμένῳ τοῦ
ἀπὸ τοῦ τοῦ δράματος, ὡς ἡ ἀρχαία τραγωδία, τὸ τέλος τῆς
ἡρώς ἔχει κατενεχθῆσαι σατυρικῶς ἐκδείξιν, ἔχουσιν ὡς
παράδωκεν τὸ σατυρικὸν δράμα, τὸ δὲ ὑποδοῦναι τὴν ῥητορίαν.